

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. «GORENJEČ» stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt let 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnik izvoli poslati upravnistvu.

Starološke občinske volitve — kmet je govoril.

Dopis.

II.

Novoizvoljeni odborniki — pravi «Slovenec» — niso liberalci. Tudi mi potrjujemo, da ti možje niso taki liberalci, kakršne on vedno slika. Pri nas imenujemo pristase duhovniške stranke «klerikalce», vse nasprotno pa «Slovenec» nazivlje «liberalce». Kdor ni z menoj, je zoper mene! Novoizvoljeni niso z duhovniki, sicer bi bili volili njihove kandidate.

Dosedanji župan starološke občine je bil — kakor že omenjeno — verni sluga duhovnikov. Zapovedovali so mu in on jih je ubogal neomejeno. Ljudske kmetijske koristi so bile odvisne od farovške milosti. Vseled tega mož, ki je bil pri predzadnjih volitvah voljen županom, dobi samo tri glasove in niti v odbor ne pride. Kmetje so se naveličali terorizma in govorili so odločno. Ker so videli, da z župani, ki so pod duhovskim vodstvom, ne morejo shajati, da možje, ki delajo na to, da se polnijo farovške bisage, nikakor ne morejo delati tudi v prid kmetu.

Dvema gospodoma se ne more služiti;
volk sit in ovca cela to ne more biti!

Boljše je še vedno, da visi v dimu farovška bisaga, kakor pa kmetova koža.

Dosedanji župan se ni zavedal svoje službe in časti. Pisarno je imel tri četrt ure oddaljeno od svojega domovanja. Po večjem je reševal vse posle občinski tajnik pod vodstvom okoličanskih duhovnikov. Župan mu je podpisaval «en blanc» razne pole papirja, račune, vabila, itd. Mož je tedaj poprej podpisaval listine, preden je vedel, kaj se bode nanj pisalo. Ni čuda tedaj, da je prišel župan večkrat v zadrego. Navedem naj le slučaj: Občinski tajnik je ogledaval nameravane stavbe, naprave itd. Stavbena dovoljenja je izdajal na podlagi že podpisanih obrazcev. Račune za take ogledje je delal sam in dotični dan je bil tudi njegov postranski zaslužek. Najemal si je fijakarja, pripeljal se je v kočiji, dal si je postreči, sploh vedel se je kakor neomejen gospodar. Da so bili taki računni mastni, se razume. Računal je n. pr. za ogled kopnice 5 kron. Nič ni pomislil, če so bile v eni vasi štiri

kapnice naenkrat za ogledat, računal je vseeno vsakemu 5 kron in tako v par urah zaslužil 20 kron. Nekemu posestniku, ki je delal dve kapnici, je računal za naenkratni ogled teh kapnic in stavbenega prostora 13·80 kron. Ali je plačal predpisane koleke, ne vem, pač pa bi bilo dobro, da bi novoizvoljeni odbor malo prerešetal tudi te stvari. Ko so vprašali župana, kako more dovoliti to, je odgovoril: «To ima tajnik čez!»

Navesti bi vedel še marsikaj, kar kmetom ni bilo po volji, toda ti so potrpeali, ker so trpeti vajeni. Upali so na boljše čase, in ti boljši časi upamo, da so napočili. Kmetje so sedaj gospodarji starološke občine, kmetje bodo pa tudi vedeli skrbeti, da njihovi težko prisluženi krajcarji ne bodo več redili blagoslovljenih trebušov.

Ti pa, starološki občinski odbor, stopaj z napredno zastavo, katero si sebi častno izvojeval, ponosno naprej, ne oziraje se na desno in levo, in pomni, da le v pravičnosti je obstanek, v svobodi napredek in v odločnosti zmaga. Živel napredni odbor starološke občine!

Starološki kmet.

Napake naše lesne trgovine.

Da je naš narod tako malo razvit in samostojen, temu med drugimi ni mala krivda ta, ker je njegova trgovina že od davnaj večinoma v tujih rokah. Kakor je razdeljeno njega ozemlje v mnogo pokrajin, še bolj je raztresena moč njegovih živiljev, to je pridelkov, kateri teko na vse strani iz njega v — tuje žepce. Ves blagostan od nas, nam pa ostane le samo revščina. In kdo je temu največ kriv? V precejšnji meri mi sami!

Poglejmo natančneje! Vprašajmo ponosnega Gorenjca, kam oddaja on svoje lesno blago? Odgovoril bode, da, kar ga je mogoče spraviti k Savi ali železnici ondi, to vse gre na Hrvaško, oziroma Srbsko, katera pot je menda za naše lesotrtstvo še najboljša. Cene so primeroma visoke in še precej stanovitne so bile do zadnjega časa, dokler se tudi ondi niso pojavile razne homatije. Po novih železnicah in parnih pihah jelo se je izdelovati in dobivati lesno blago iz gornje Ogrske in Galicije, katero je napravilo našemu blagu kmalu jako občutljivo konkurenco. To so hitro čutili naši «flosarji», vozeči les v prej znana jim pristanišča, v Oseku, Belemgradu, Pančevi, Lom-Palanki i. t. d. Kmalu je živahnost one trgovine otrpnila in le pošamezniki so še, kateri se še upajo z blagom na to daljno pot.

Toda ta napaka ni nastala slučajno, kakor morebitna iznajdba kakega zlatega rudnika, temveč prevzetje trgovine ob Donavi, to je bil očitno že prej dobro preračunjen načrt židovstva na Ogrskem. Njemu so se jele cediti sline

po monopolu trgovine na jugu, zato je začelo spočetka s konkurenco z omenjenim gališkim blagom, dokler ni večinoma dosegla svojega namena. Da ji gre to tako naglo po sreči, je vzrok tudi to, ker ji gre ogrska vlada povsod na roko, bodi si pri železnica z različnimi olajšavami, pri nakupu novih «planin» za posekanje, pri stavljanju novih železnic i. t. d. Še lani se je čulo, da je neki žid kupil v Bosni neko velikansko pogorje, kjer bode stavil več parnih pil (žag), da se bode v ta namen na ono stran gradila nova železnica, katera bode blago izvažala na obdonavske trge in tam delala konkurenco. Tako se je poročalo celo v sovražnih nemških listih in vse križem se je čudilo, je-li res naša vlada slepa, da posameznim «izvotjencem» na ljubo in tako obširni trgovini na kvar daje take koncesije.

Iz imenovanih okolščin je razvidno, da ne more uspevati trgovina naših Gorenjcev, Savinčjanov in bližnjih rojakov na imenovano stran. Da bi imeli varstva in znanje preko teh homatij doli v Srbijo, Bolgarijo, do Črnega morja, zato smo pa žalibog prestabi, oziroma v ondotnih krajih premalo znani.

Odlagamo torej zopet rajši bližje, kjer so se ustanovile že mnoge nove tvrdke. Žalibog, da mnoge izmed teh niso popolno zanesljive, kar je večjega, je pa vse v židovskih rokah. Tako nas je v nekaj desetletjih objel židovski vpliv popolnoma in spravil našo lesno trgovino v svojo malho.

Toda to še ni vse! Ne samo, da zunaj naših mej gospodari žid v trgovini, utaboril se je celo med nami. Mnogim so znani takozvani «ptujski sejmi» za les, namreč ob Jurjevem, Ožbaltovem in Katarininem. Ti sejmi so že stari in so ob svojem času lepo uspevali. Tjakaj so pripeljali na «flosih» ali vagonih naši rojaki ob Dravi iz Koroške in Pohorja raznovrstnega lesnega blaga, pa kaj prijateljsko tržili z brati Dolinci. Blago se je oddajalo iz prve roke kmeta naravnost v roko drugega kmeta. Večkrat se je godilo to tudi z menjavo pridelkov. Razume se lahko, da je bila ta kupčija najbolj naravna in poštena, v zadovoljnost obeh.

Toda tega ne more trpeti židovska zavist. Da zapreči ta preveč domači sejem, posadi se v sredi njega — žid, kateri s svojo prirojeno lokavostjo vjame kmalu ka-

PODLISTEK.

Vesela sprava med liberalnim in klerikalnim sosedom na sveti večer.

IV.

Konec . . .

«To je kratka zgodovina mojega nenadnega izpreobrnjenja. Zdaj pa h koncu mojega nocojšnjega nastopa v tej hiši! Marijanica, daj mi sem svojega „Domoljuba“. da ga položim tu na mizo, in ti, Štefan, položi zraven njega svojega „Rodoljuba“!»

Štefan nekoliko začuden pogleda Bukovnika, potem pa molče poišče «Rodoljuba» na polici ter ga položi na mizo zraven že tam ležečega «Domoljuba», a Bukovnik nadaljuje s prejšnjim glasom, kazajoč z roko na omenjena lista: «Glejte, tu sta skupaj dva najhujša papirnata nasprotnika, vendar ležita mirno in tiho drug poleg drugega, kajti papir je brezčuten in potrpežljiv in morejo naši znani spekulantni hujskači, ki dražijo in razdvajajo miroljubne poštene ljudi le zaradi svojega dobička, pisati nanj, kar hočejo in tudi take hudobne ali pa neumne reči, katerih bi si ne dal niti najzanikernejši dolgouhljež kar tako naložiti na svojo kosmato kožo. Zatorej je vselej še pomisliti z lastno glavo in razumom, ako je res vse tako, kar se kje piše v takih listih, in pomisliti je tudi to, kdo piše, in če se dejanja piscev vjemajo z onim, kar pišejo in svetujejo drugim. Ako bi se naši kmetje vedno tako ravnavali v političnih zadevah, pa bi se mi kmetje, ki imamo

linov vse polno v svoje mreže, dokler jih ne oskubi vsaj v toliko, da mu morajo biti skoraj vsi poslušni. Zlasti ob času, kadar zbog slabe letine nimajo Dolinci denarja, ali če se blaga na sejem pripelje v izobilju, takrat je za žida pšenica v cvetju. Po slepi ceni odkupi poljubno blago, v zavesti, da mu nihče ne more konkurirati, v ostalem pa opazuje, kako hirajoča trgovina med sejmovalci medli, na kar «iz usmiljenja» še morda osvobodi kakega Gorjanca nadležnega bremena.

V prvo so oškodovani le ti, ker so s stroški preobloženi spravili blago na trg in oddati morali po slepi ceni, v drugo pa še bolj prebivalci na okolu, kateri hodijo razun sejmov kupovat skozi celo leto blago k — židu. Znano je, da boljše blago ta odpošlje v daljne kraje, domačini se morajo zadovoljiti za visoko ceno z ostanki.

Ali temu ni pomagati? Upamo, da je, vendar je k temu treba malo drugačne podjetnosti, kakor pa se kaže v Ptuj in njega okolici. Ondotni kmetje so namreč kaj plahi in nezaupljivi, da si ne upajo začeti le male akcije. Ako bi se jih združilo več v nekako zvezo, katere namen bi bil, nakupiti ob sejmih več blaga in to shraniti v lastno skladišče, imeli bi zase, pa tudi za oddajo sosedom za celo leto dosti poštenega blaga. Sprva bi bila to konkurenca proti židu, ali ko bi se enkrat naprava ukoreninila, delala bi v obilni meri za ljudski blagor.

V teh kratkih besedah smo si ogledali le nekoliko razmere naše lesne trgovine proti jugu ali vzhodu. Upamo, ko dobimo še več podatkov o tej stroki tudi na drugih črtah, da bomo mogli poročati in razjasniti še marsikaj, kar je bilo še od nekdaj in je glede trgovine tako rado zakrito. Resnico na dan, da izve ubogo ljudstvo, kam se pretaka in kje se zvraca breme njegovih žuljev!

Po «Dom.»

V Kranju, 23. januarja.

Kranjsko ustavoverno veleposestvo — v nevarnosti. Praska «Politik» je te dni prinesla iz Ljubljane dopis, v katerem pravi, da se je v zadnjem času zlasti od slovensko-katoliške strani pokupilo več graščin, kar utegne zelo resno postati za nemško ustavoverno veleposestvo v tej kuriji. Nemško veleposestvo ima sedaj v deželnem zboru deset mandatov; če bi prišlo le do kakega kom-

vsi iste naloge, potrebe in zahteve, ne dali vsakemu političnemu sleparju zapeljati in voditi za nos ter bi se med seboj ne prepirali in ne pobijali v največjo škodo svojega stanu, a na korist brezvestnih kmečkih izkoriščevalcev. To nesrečo smo v zadnjem času britko občutili tudi v naši občini in kdo je kriv te nesreče, to je nam vsem znano.

Sicer moram nocoj tukaj v svojo sramoto očitno priznati, da sem tudi jaz mnogo pripomogel, da se je pri nas vnel tako hud strankarski boj, ali jaz sem opravljal to hudičevo delo, kakor ti je znano, le zaradi tega, ker sem v svoji dosedanji neizkušeni in pošteni misli, da delam s tem res za ljudem koristno in Bogu dopadljivo stvar. Bog, ki je videl moj dober in pošten namen, pa mi je razkril črne hudobne nakane mojih zapeljivcev ter mi pokazal s tem, da nisem na pravem potu in obenem obvaroval tudi mene samega groznega usodnega udarca, ki mi je pretil v tem, da bi skoro dobil v hišo za zeta — velikega klerikalnega lumpa. Zato hočem Bogu biti vedno hvaležen in bom odslej marljivo popravljaj svoje dosedanje politične napake. Ob vsaki priliki bom odslej neustrašeno svaril nevedno kmečko ljudstvo pred klerikalnimi zapeljivci in sleparji in dajal jim bom tudi z lastnimi dejanji dober izgled, pa naj bi bil moj sorodnik sam škof ali pa papež!

S tem v resnici ljudstvu koristnim in Bogu dopadljivim delom pa pričnem že nocoj in postavim tebe, ljubi sosedov Štefan, ki si bil vseskozi pošten, odkrito-

promisa, tedaj bi na vsak način prišla sedanja večina ob veljavo.

Iz delegacij. Proračunski odsek je sprejel poročilo o proračunu zunanjega ministrstva. V poročilu se omenjajo zadnji vladarski obiski, v trozvezi se vidi bistven temelj naše vnanje politike. Poročilo potem razloži ves razvoj mirovnega dela Avstrije in Rusije v Macedoniji, omenja reforme in izjavlja, da spremlja odsek to delo z zaupanjem in željo, da bi uspelo. Odobrava postopanje zunanjega ministrstva nasproti Srbiji in o volitvi novega papeža. Poročilo sklepa z izražanjem popolnega zaupanja in hvale napram ministru. Na to je sledila razprava o izrednih vojaških troških.

Z Balkana. Poročila o manjših praskah med vstasi in četami prihajajo vedno pogostejše; zadnji čas se je vršilo več bojev, a turška vlada molči o izidu, kar najbolje dokazuje, da si turške čete niso priborile lavorik. — Grška bi rada začela protislovansko gibanje, naperjeno proti Srbom in Bolgarom. — V zarotniških krogih se pripravljajo, da razvijejo na spomlad aktivno srbsko balkansko politiko. Vrše se tudi že priprave, da nastopijo spomladi srbske čete v Stari Srbiji.

Položaj v vzhodni Aziji. Iz vzhodne Azije prihajajo poročila, iz katerih se lahko sklepa, da nastane skoro vojna. Ruski pomorski častniki in inženjerji se prostovoljno zglasajo za odpotovanje na skrajni vztok in ne samo mladi ljudje, nego tudi mnogi starejši, ki imajo svoje rodbine. Govori se samo o sporu z Japonsko in splošno mnenje je, da je treba zaupati samo v lastno moč. Japonska bo odgovorila na rusko noto, a ne z ultimatum.

Tedenske politične vesti. Tržaški občinski svet je razpuščen. — Za namestnika olomuškega nadškofa doktorja Kohna je menda določen nemški kanonik V. Blažek za čas Kohnove odsotnosti, a postane najbrž Kohnov naslednik sploh. Ako se to uresniči, nastal bo pri Čehih vihar. — Nadvojvoda Ferdinand Karol je zasnil hčer profesorja Czubra, pa so ga drugi pregovorili, da je svoj namen opustil. — Ferdinand vitez Mannlicher, izumitelj puške-repetirke, je umrl v starosti 46 let.

Dopisi.

Iz Radovljice. Prostovoljno gasilno društvo v Radovljici vabi najuljudneje na plesni venček s tombolo, ki

srčen in pogumen mladenič, in upam, da boš tudi za naprej tak kot mož, za svojega naslednika! Pojutrnjem bo tvoj god in jaz ti že nocoj voščim zanj vse najboljše za ta in oni svet, za vezilo pa ti poklonim svoje najdražje na svetu, dam svojo edino hčerko Marijanico, ki se naj od zdaj naprej do poroke imenuje tvoja nevesta!»

Nepopisno veselje prešine po teh Bukovnikovih besedah vse navzoče, na vseh licih se zablische solze sladke notranje sreče, obenem pa se začrtajo na obrazih teh srečnih ljudi tudi znaki začudenja in hipne zadrege najpristrčneje blaženosti; le Bukovnik, ki se je že prej pripravil na tak prizor, ne omahne pri tem iz duševne ravnotežnosti, ampak s prejšnjo resnostjo in odločnostjo prime Marijanico za roko ter jo pelje v naročje sladko presenečenemu Štefanu. Mlada zaročenca se strneta v pristrčen poljub in objem, potem pa obvisi Marijanica s povešenim in do ušes zardelim obrazom glasno ihteč in točeč solze radosti na rami ljubljene Štefana, a ta jo z levico privije k sebi, z desnico pa poišče roko Bukovnika ter se mu iskreno zahvali za njemu naklonjeno srečo.

Ko se Štefan tako zahvaljuje Bukovniku in mu zatrjuje, da bo vse svoje žive dni njemu izkazoval svojo hvaležnost tudi v dejanjih, približata se tudi Brezovar in njegova žena, kakor brezumna med smehom in veselim joku stiskata roki Bukovnika in se mu ne moreta dovolj pristrčno zahvaliti, da jima je napravil na stara leta tako svečanostni in veseli sveti večer!

ga priredi v torek, dne 2. februarja 1904 v hotelu «Bastl». Pri plesu svira slavna domača godba na lok. Čisti dohodek je namenjen za nakup nove brizgalne. Vstopnina nečlanom 40 vin. Gospe in gospice proste. Začetek ob sedmih zvečer. — Redni občni zbor kmetijske podružnice za Radovljico, Lancovo in Predtrg se je vršil dne 17. t. m. V odbor so izvoljeni naslednji gg.: Ivan Korošin, trgovec v Predtrgu, predsednikom; Janez Prešern, posestnik v Predtrgu, tajnikom; Alojzij Vogelc, posestnik v Predtrgu, blagajnikom; odbornikom pa: Anton Dolžan, župan in posestnik v Predtrgu, Franc Zupanc, posestnik žage in mlina na Lancovem; Ivan Bulovec, trgovec in posestnik v Radovljici; Anton Dežman, posestnik v Predtrgu; Ivan Fajdiga, trgovec in posestnik v Radovljici, in Ivan Dernič, tesarski mojster v Radovljici. — Po volitvi se je vršila veselica, ki je bila jako dobro obiskana.

IX. redni občni zbor „Gorenjskega Sokola“.

Konec . . .

Nato se oglasi k besedi načelnik brat Evgen Savjovic, ki govori nekako takole: Bratje Sokoli! Nisem se odločil Vas nadlegovati samo s kratkim preglednim poročilom, temveč stavl sem si tudi nalogo, objektivno kritizirati, premotrivati celoletno društveno delovanje v celoti, kakor tudi ločenih posameznikov. Polni hvale, zaupanja v boljšo bodočnost našega društva smo končali društveno leto 1903, saj smo zrl v telovadnici polno mladih mož, od katerih smo upali vztrajnosti in navdušenega dela, od katerih smo pričakovali odločne močtosti, stremljenja po napredku in svobodi. Toda, bratje, po kratkih dnevih veselega upa, je prišla doba prevare, polna trpkega razočaranja. Oni, na katere smo zidali vso društveno bodočnost, so pokazali, da niso boljši od drugih ljudi, da so identični z onimi perijodičnimi Sokoli, katerih usta prekipevajo Sokolstva, katerih srce pa je prazno, značaj pa nedosleden, nemožat in mehkužen. Iskali smo vztrajne može, a našli smo samo one moderne prikazni, ki letajo od ciljev do ciljev, ki hlatajo po vsaki novi stvari. In nismo se jokali za njimi. — In tako zremo z mesecem marcem v telovadnici popolnoma druge obraze, in delo se je pričelo znova. — Vendar po tritretletnem

Sedaj pa se vrata vnovič odpro in v sobo stopi Janez. Ali to, kar vidi pred seboj, ga tako iznenadi, da kakor okamenel obstoji pri vratih in ne ve, kaj bi rekel. Oče pa mu veselo hiti naproti in mu začne razkladati: «O Janez, ljubi moj sin Janez, poglej, kako smo srečni: S sosedomi smo spet prijatelji in Štefan se je zaročil z Marijanico. Ali ni to sreča, velika sreča za našo hišo? Ker pa smo vsi drugi, kar nas je tukaj, tako srečni, bodi srečen tudi ti! Pojdi k Skalarjevim po svojo izvoljenko in tudi njene stariše pripelaj sem, da se tudi ti še nocoj zaročiš z Metko. Takoj po sv. treh kraljih pa bomo šli delat dve ženitovanski in izročilni pismi in potem bomo skupaj obhajali dve poroki!»

Janeza te nepričakovane radostne novice kar omamijo, in kar bi prej v svoji trdi kmetski naravi nikdar ne bil storil, to stori zdaj, da sam ne ve, kako in kdaj: kakor majhen otrok pade veselemu starčku, svojemu očetu v naročje, se oklene z obema rokama njegovega vratu in se vesolja razjoka. Ta novi prizor pa globoko gane tudi Bukovnika, ki ta čas vspodbujen po neki neznani notranji sili kakor kak prorok iz stare zaveze dvigne svojo desnico proti stropu in spregovori z močnim glasom: «Bog je dobrotljiv, Bog je pravičen ter ne pozabi dobrih in poštenih ljudi, ampak jim prej ali slej pošlje srečo in veselje, hudobneže pa pahne v brezno žalosti in sramote! Zatorej čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobrega srca!»

delovanju ne upamo trditi, da smo dosegli mnogo, ker tudi v vrstah teh se ni prodrla sokolska misel, niti ne opazamo čuta rednosti ter pogrešamo vztrajnosti. Kratek letni pregled naj nam podaja sliko društvenih poskusov v tem letu. — Vaditeljski zbor šteje koncem leta 9 članov. To so bratje: načelnik Evgen Sajovic, podnačelnik Janko Šavnik, vaditelja Janko Sajovic in Miroslav Ambrožič ter pripravniki: Adolf Depoli, Makso Fock, Makso Sever, Josip Peharec in Ciril Vrančič. Vaditeljski zbor v minulem letu ni imel nobene seje, pač pa mnogo vaditeljskih pogovorov, katerih važnejši sklepi so postali odborovi sklepi. Vaditeljski zbor je priredil z marcem teoretična predavanja, katera so po prvem obisku dvanajstih obetala mnogo, toda tu se je pokazala zopet ona članska malomarnost in brezbriznost za društveni prospeh in Sokolstva vobče tako, da sta konečno ostala samo dva, jeden teh brat Miroslav Ambrožič je prebil vaditeljski izpit ter bil imenovan v prihodnji odborovi seji vaditeljem. — Članstvo telovadi kakor poprej trikrat na teden: v ponedeljek, sredo in petek; I. oddelek od 6.—7. ure, II. od 9.—10. ure zvečer. Telovadni obisk ne odgovarja niti malo ne velikemu številu članov, ki bi lahko telovadili. Vzrok moramo iskati v malomarnosti in brezbriznosti članov, katera si nadeva često tudi ime premišljene komodnosti. Starejša vrsta, katero smo stavili lani v vzor mlajšim bratom, nam priča letos ravno nasprotno s svojo idealno nerednostjo. Naša mladina, zlasti akademična, pa sploh nima v svoji prazni nadutosti smisla za telovadbo sploh, še manj pa za umevanje sokolske ideje. — Telovadba francoskega boksa je trajala par četrtkov od 9.—10. ure zvečer, a se je vsled malega obiska priklopila redni. — Telovadba sokolskega naraščaja je sicer številno padla, a na kakovosti je pridobila kar največ. Žalibog, da nam vsled pomanjkanja vaditeljev ni mogoče te telovadbe bolj razširiti. Naraščaj je telovadil v ponedeljek, sredo in petek; šolski naraščaj od 5.—6. ure popoldne; obrtni pa od 8.—9. ure zvečer. Ženski oddelek telovadi v torek in četrtek od 5.—7. ure zvečer. Večina telovadk bi bila lahko po svoji pridnosti in rednosti v posnemanja vreden izgled marsikom Sokolu, ki se samo iz komodnosti izogiblje telovadnice. — Celo leto je bilo, kar se tiče delavnosti na telovadišču in javnih nastopih, precej ugodno. — Koncem leta šteje društvo 141 članov, izmed teh 41 telovadcev. V celem letu se je telovadilo v 131. urah, povprečni obisk 16. Največji povprečni obisk je bil meseca novembra 26, najmanjši junija 11. Na telovadišču se je menjavalo 62 članov. Društveni naraščaj šteje koncem leta 14, telovadilo se je v 111. urah v povprečnem obisku 16, menjavalo se je celo leto 47 dečkov. Število ženskega oddelka znaša 22, telovadilo se je v 84. urah v povprečnem številu 14. — Peš-izleti članov: v Podbrezje, Medvode, Kamnik, Domžale, Velesovo, Trboje, Preddvor; naraščaja v Senčur in Žabnico; ženskega oddelka na sv. Jošt. Drugi izleti: v Postojino, Tržič, Cerklje, Selca, Ljubljano. Javne telovadbe: v Medvodah. Postojini, Velesovem, Cerkljah, Tržiču, Kranju, Selcih. — Konečno omenja še II. vsesokolskega sestanka, ki se vrši letos v Ljubljani, ter omenja, da bodo oni člani, ki ne bodo obiskovali redovnih vaj, izključeni od skupnega nastopa.

Pregledovalcem računov se izvolita na to brata Valentin Novak in Ivan Pirc.

Med velikanskim navdušenjem se voli z vzklikom kot starosta brat Ciril Pirc in vsi prejšnji odborniki. Le namesto odstopivšega brata Ivana Valenčiča se izvoli odbornikom brat Makso Fock.

Tajnik brat Janko Sajovic predlaga, naj se sprejme nova pravila, katera je odbor že preresetal in potrebno premenil, in naj se prečitajo kar «en bloc». Predlog se soglasno sprejme.

Ker se na to nihče ne oglasi več k besedi, zaključijo starosta oficijelni del občnega zbora, zahvaljujoč se slavnemu čitalniškemu pevskeemu zboru in njega pevovodji bratu Vilku Rusu, in otvori prosto zabavo.

Pri prosti zabavi so se vršili med udarjanjem tamburašev in petjem čitalniškega pevskega zbora govori. Brat starosta napije tamburašicam in celemu tamburaškemu zboru. Brat tajnik napije bratu Juriju Depoliju

kot dirigentu tamburaškega zbora. In z veselim navdušenjem v še lepši razvoj društva so se člani razšli v pozni uri.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Vabilo na naročbo. Današnje številko smo poslali samo onim, ki so plačali naročnino.

Osebnosti. Dosedanji postajenačelnik na Jesenicah, Wieser, strasten nemški nacionalec, je prestavljen na Štajersko, na njegovo mesto je prišel Slovenec Zupanc iz Ljubljane. — Prestavljen je gozdni višji komisar g. Otokar Bouček iz Radovljice v Šibenik (Dalmacija) in na njegovo mesto pride gozdno-nadzorstveni komisar I. razreda g. Oton Paul iz Šibenika.

Ljubezen do svojega bližnjega ni doma pri škofje-loškem župniku Šinkovcu. On zna sicer prav imenitno govoriti o katoliški ljubezni do svojega bližnjega, v praksi pa kaže, da je pri njemu, kakor tudi pri drugih duhovnih bratih denar njih ljubezen. Drvar Osredkar v Škofji Loki je nenadoma umrl vsled notranje poškodbe. Zapustil ni nobenega premoženja. Gospodar, pri katerem je stanoval, mu je napravil sam brezplačno mrtvaško rakev. Osredkar je zapustil na rokah pohabljenovo vdovo. Ta je šla k župniku Šinkovcu povedat, da ji je mož umrl, naj bi ga pokopali in mu zvonili. Župnik Šinkovec pa je rekel: «Ali imate denar? Drugače ne pokopljem. Če nimate, pa pojdite prosit okrog ljudi.» Vdova je res skušala «dober» svet in naprosila 4 gld., katere je prinesla Šinkovcu. On je vzel denar. Sedaj šele je zvonilo siromaku z dvema zvonovoma kakor otroku. Na pokopališču pa so ga mogli nesti brez spremstva duhovnika, šele potem na pokopališču je prišel duhovnik in v največji naglici opravil nagrobne molitve. Zares lep božji namestnik! Le za denar vse delajo. Potem pa ta rejeni gospod Šinkovec hodi po shodih pridigovat o enaki in splošni volilni pravici, ko še po smrti ljudi deli v neenake. Kdor je revež, ga niti ne pokopljejo z duhovnom, če pa je bogat, pa mu vse mogoče ceremonije opravljajo po smrti. Toda vedite, da pojdejo siromaki ravno tako v nebeško kraljestvo, kakor bogatini, čeravno revežem nočete brez denarja zvoniti in jih pokopati. In kadar bode zopet pridigovali o ljubezni do bližnjega, bodemo spominjajoč se na slučaj Osredkarja, rekli: Krščanska ljubezen do bližnjega pa taka!

Iz selške občine. Znameniti «katoliški» župan gospod France Demšar s Češnjice izkuša na vse načine oprati sebe, da vleče za svoje «delo» 500 K. Pa ne boš, France! Pri prejšnjem županu je bilo ravno toliko dela, kakor ga je sedaj, toda on je vse izdeloval brez tajnika. Sedanji klerikalni župan pa ima tajnika, kateremu plačuje občina 600 (reci šeststo kron). Na ta način bode Čočovega Franceta županovanje veljalo občino v eni županski dobi celih 1800 reci: osemnajststo kron več kakor poprej. Tako se godi taki občini, kjer imajo katoličani vodstvo v rokah. Nad vse smešno je, ko se g. župan izgovarja glede občinskih potov, da se bodo popravljala. O tem nihče ne ve v občini, kakor on sam. Resnica pa je, da tako slabih potov v Ljušo in Bukovščico pod prejšnjim županstvom ni bilo. Le, odkar ima Čočov France popravljane v rokah, so pota taka, da si pri belem dnevu lahko klerikalec ali liberalec zlomijo. Pot v Sevnico je zadnja povodenj močno poškodovala. Ta pot je občinska. Mogli pa so jo popraviti drugi, občina ni dala prav ničesar. Kaj pomaga to, če je, kakor sam pravi, župan pregledal pot. In za podporo na deželni odbor je prosil? Čudno je, da klerikalni gospod župan ne ve, da deželni odbor ne bode dal nobenih podpor, dokler bodo razgrajali tam klerikalci in v prvi vrsti nezmotljivi dr. Krek in dr. Šušteršič. Ta vrli katoliški župan tudi ni še dosedaj storil nobenega koraka, da bi se Sora regulirala in da bi ne bila vedno nevarnost, da na Bukovškem polju odnese Sora še to zemljo, kar jo dosedaj ni. Temu županu ni mar, da bi preskrbel za nekatere kraje živino- in meso-oglednike. Ni mu mar, da bi most čez Soro pri Ševljah

dal popraviti tako, da bi ne bilo nevarno, ako hodijo otroci čezenj. Ni mu mar za to, da bi na Bukovščici naredil red, da bi se ne godilo v župnišču tako pohujšanje. Tisto postavo, ki govori o pohujšanju v občini, bi rad porabil proti kakemu liberalcu, pa jo ne more. Ne boš, France in drugi! Ako gospodu županu ni znano, kaj se godi na Bukovščici (ne Bukovici!), povpraša naj Kocjana, občinskega odbornika od tam. Sicer je drugih takih zadev še več, toda počakati hočemo, da se izdere najprej iz očesa to bruno. Tako najde g. župan tukaj naštetih mnogo stvari, katere naj uredi, saj ima za to 500 kron plače. Opusti pa naj zabavljanje proti pošteni ljudem, naj ne pošilja v družbi drugih klerikalcev sramotilnih razglednic, naj ne deluje proti temu, da bi se razširila selška dvorazrednica in ustanovila ekskurendna šola v Podlonku, svojega tajnika naj pouči, da ne bode pri uradnih poslih in na cesti javno agitiral proti drugim trgovcem in gostilničarjem. Ako bode g. župan opustil vse slabo in privzel dobro, bode sčasoma (če mu prezgodaj ne poteče doba) postal svetla zvezda klerikalnih županov in sam dr. Žlindra, klerikalni bog, bode imel dopadajenje nad njim.

Selški občan.
Nepotrjena konfiskacija. Kakor smo vedeli že naprej, državno pravdnštvo ni potrdilo konfiskacije predzadnjega «Gorenjca» radi nedolžnega dopisa o sv. duhu, katerega je snedla mačka. Zaplenjeni dopis slove tako-le:

Iz Škofje Loke. Po naključju mi je prišla številka nekega nemškega časnika od 26. aprila minulega leta v roke. Med raznovrstnimi novicami sem čital tudi sledečo dogodbico: «V Lizabonu v cerkvi Penafiel se je obhajala kakor je tam v letu večkrat navada, neka slavnost. Duhovnik čuden človek, je sklenil ljudstvo v svoji svetosti fanatizirati, zategadelj je nameraval med pridigo po cerkveniku črez altar spustiti belega goloba, kateri naj bi predstavljal svetega duha. V to svrhu naroči cerkveniku vse potrebno. Cerkevno opravilo se prične. Duhovnik na prižnici obrača oči in vzdiguje roki proti obokanemu cerkvenemu svodu ter dá cerkveniku na podstresju zgovorjeno znamenje. Toda nič. Znamenje se ponavlja. Prestrašen pogleda cerkvenik skozi luknjo oboka ter zakliče: O, senior cura! Oprostite, ravno sedaj-le je sv. duha mačka snedla.» Homerjevi smeh ljudstva je potem sledil. Z lahkim srcem sem odložil časnik, prijel za pero in zapisal te-le vrstice. Nekaj kakor skala težkega se je odvalilo od mojega srca — menil sem dosedaj vedno, da je enaka nezgoda zadela samo nas Locane. Zato je vedno več liberalcev in od tistega časa sem tudi jaz. Vsi vemo zakaj. Presrečen sem, da mačka ni samo pri nas sv. duha snedla, ampak — per moj dun — tud' še drugod.

Kapelan Pengóv — to je tisti, ki ima «mašino za piške delat» — si kot koklja ni stekel posebnih lavorik (od umetno izleženih piščancev so pri življenju baje samo še trije). Vsled tega neuspeha je zapustil narodno-gospodarsko polje in vrgel se je v naročje politiki. Začel je pa zganjati politiko na najprimernejšem kraju, kot katehet namreč v šoli pri ljudskošolskih učenkah. Prejšnji teden je svaril deklice pred liberalnim časopisjem, pred «Narodom» in «Gorenjcem» in opozoril na ta način otroke, da so doma povpraševali po vzrokih in jeli stikati po prepovedanem sadu, včeraj se je pa znosil nad «Sokolom» in se zadril zlasti v žensko telovadbo, češ, da le **nepoštene deklice** hodijo telovadit. V onem razredu, kjer je Pengóv prodajal svoje neslane impertinence, je tudi več učenk — in to iz najboljših meščanskih rodov, — ki z dovoljenjem starišev in pod nadzorstvom pohajajo žensko telovadbo v sokolski telovadnici. Pengóv ve to prav dobro, a kljub temu se je osmelilo to predrzno kaplanè imenovati dotične deklice — nepoštene! Bržčas misli ta čudni svetnik iz kranjskega farovža, da se po telovadnicah godé take reči, kakor po farovžih in v Marijinih družbah, kjer se pod krinko pobožnosti vrše čestokrat največje svinjarije. Stroga disciplina ter uzorni red v telovadnici, bodisi pri moški ali ženski telovadbi, bi bila ravno Pengóvu strašno potrebna. Ker je še mlad, bi se morda kaj naučil, če drugega ne, pa saj malo dostojnosti in takta. Iznova priporočamo šolski oblasti tega kateheta - politika. Če pa šolska oblast noče ali ne

more ničesar ukreniti in res že vsak kapelan sme v šoli kozolce preobračati, no, potem bodo pa stariši že sami umeli braniti svoje otroke pred takimi in enakimi nesramnimi napadi, če ne v cerkvi, pa saj v šoli. Prihodnjic pa pride «pedagog» Hybásek na vrsto!

Napeljava električne razsvetljave na Primskovem. Na željo nekaterih se je odločil g. Ivan Pintar prositi c. kr. glavarstvo v Kranju, da se mu dovoli napeljati električno razsvetljavo na Primskovo, Gorenje in Rupo. Za razsvetljavo cerkve na Primskovem hoče dati elektriko brezplačno, ravno tako za razsvetljavo po vasi eno veliko obločnico, ki bi gorela od 10. ure zvečer do 4. ure zjutraj, to pa le proti temu, da se vaščani poprej, kakor bo komisijonaini ogled, mirno dogovore, kam naj se postavijo koli in pa da se od strani vaščanov sploh g. Pintarju ne bodo delale nikake zapreke. Svetilka, 18 sveč močna, računala se bo le 14 kron, slabejša seveda primeroma manj.

Plesni venček rokodelskih pomočnikov v Kranju se vrši v nedeljo, dne 24. januarja 1904 ob 8. uri zvečer v prostorih «Slov. bralnega društva» in «Gorenjskega Sokola». Vstopnina 60 vin. za osebo, 1'60 K za družino. Čisti prebitek je namenjen revnim rokodelskim pomočnikom. Pri plesu svira kranjska meščanska godba. K obilni udeležbi uljudno vabi pripravljalni odbor.

Občni zbor slovenskega bralnega društva v Kranju bode v nedeljo dne 24. t. ob poldveh popoldne v društvenih prostorih. V slučaju nesklepčnosti se vrši drugi občni zbor ob dveh popoldne pri vsakem številu navzočih članov. Vspored: 1.) Nagovor predsednika, 2.) Poročilo tajnika, 3.) Poročilo blagajnika, 4.) Volitev novega odbora, 5.) Slučajnosti in nasveti. Po občnem zboru vrši se zrebanje časopisov. Želeti je mnogobrojne udeležbe. Odbor.

Iz selške doline. Ne vemo sicer, ali je župnik Tomaž Rožnik med tistimi, ki izkazujejo ljubezen do bližnjega na ta način, da pošiljajo sramotilne razglednice in blatijo po lažnivem «Slovencu» razne neljube jim osebe, vendar bi mu kot dobri kristijani svetovali, da bi župnik dosegel pri svoji sosedih, ki je menda prav intimna v farovžu in jako huda klerikalka, da bi ta njegova sosedica vzela nazaj svojega moža, od katerega je sedaj ločena. Ljudska govorica ve pač marsikaj povedati o njeni preteklosti. Njen mož mora sedaj živeti v največji revščini, čeprav je vse lepo premoženje njegovo. Ta katoliška junakinja je znala izposlovati, da je njen mož prišel pod kuratelo. Možu se sedaj slabo godi in mu tudi manjka najpotrebnejšega za hrano in obleko. Ona se seveda imenitno hrani in oblači. In vse to gleda preč. g. župnik ravnodušno, morda pa še vsled tega, ker je ta žena postala Marijin otrok in ravnotako tudi njene hčere. — «Slovenec», če se ne motimo župan Čoč, naj nikogar ne pita z lažnivim kljukcem, kajti lažnive kljukce ima sam na vesti, saj se je na Vaše lažnive dopise že večkrat prav temeljito posvetilo in Vas postavilo na laž. Glede lova se nikar ne opravičujte, temveč bodite dosledni, ako ste možje. Vam je pač dober vsakdo, čeprav ste pred nekaj časom na dotičnika metali blato. Ker vemo, da se nekaj kuha za kulisami, zahtevamo, da se lov od da dražbenim potom in tudi s tem smo zadovoljni, ako lov dobi na dražbi g. A. Novak, saj je bil on tudi pri prejšnjem konzorciju našega lova. Pred nekaj časom niste hvalili g. Novaka. Odkod ta izprememba? Ali se še spominjate, kaj ste že vse pisali v «Slovenski List» zoper može v Železnikih? Dà, dà, taki ste in tako se obračate kakor petelin na strehi. To ste junaki!

Kóze na Hrušici se med ondotnim delavstvom ne razširjajo. Sedaj ni nihče več umrl. V zdravniški oskrbi so še trije bolniki.

Mrtvega so našli na Jesenicah dne 16. t. m. 55 let starega delavca Franca Tomazina v njegovem stanovanju. Pil je rad sladki jeruš.

Zgorel je dne 19. januarja v gornjih Domžalah Sladkanov mlín. Zgorel je tudi eden mlinskih hlapcev. Žalostne smrti hlapčeve je krivo žganje.

Kmetijska podružnica v Gorjah ima svoj redni občni zbor dne 24. t. m. ob štirih popoldne v posojilnični dvorani z običajnim dnevnim redom.

Mehemed Riždi Paša Širvani Zade ibn Kasim ibn Ali ibn Abul ibn Ibrahim Murad ibn Abdala es Sadok el Koleraba, veliki vezir njega največjega Veličanstva turškega sultana vrača se, kakor smo poizvedeli, ravno 13. februarja skozi Saharo od obiska slavnega derviša Džalaledin Beirami Hadži Rumi in Nakšbendi Hadži Aisavija ibn Zlindraši el Gofla, kateri se je tudi pridružil njegovi karavani. S seboj pelje najljubši del svojega izbranega harema z mnogoštevilnimi strežaji. Karavano pa spremljajo kot čuvaji Beduini in par turških vojakov na velblodih. Kot neizogiben človek nadleguje karavano s svojimi pristnimi in najcenejšimi stvarmi Ibrahim Karami ibn Sitnosti el Būtica. V oazi Karira našla je karavana mylorda Konskafigorsta s strežajem in dresirano opico Fatimo, ob okostju preminole kamele v obližju oaze Marele pa slavnega profesorja dr. Drekoobrca, ne daleč od tam pa Ribn-Džana ibn Žlica el Rešetuli. Vsa ta karavana potuje proti Kairi ter se pri tem tudi pomudi 13. prih. m. v Kranju v Sokolovi «Sahari».

Plesni venček tukajšnjega vojaškega veteranskega društva se je v vsakem oziru prav dobro obnesel. Sokolska telovadnica je bila prav ukusno in primerno ozaljšana. Pohvaliti je kranjsko godbo, ki je ves čas prav marljivo in vztrajno svirala v splošno zadovoljnost. Udeležba je bila ogromna. Med udeleženci smo opazili tudi več tukajšnjih odličnih mož. Odbor nas prosi objaviti, da se društvo najtopleje zahvaljuje za preplačila vsem p. n. darovalcem.

Iz Škofje Loke. Plesni venček, katerega je priredilo škofjeloško gasilno društvo preteklo nedeljo v prostorih «pri Kroni», je nad vse pričakovanje v vsakem oziru izborna vspel. Toliko ljubih gostov, domačih kakor tudi tujih, se nismo opazili nobeno leto na tem običajnem plesnem venčku. Vidi se, da ima društvo mnogo prijateljev in požrtvovalnih dobrotnikov. Bodi jim srčna hvala! Pri plesu je svirala vojaška godba 27. pešpolka iz Ljubljane kaj marljivo in vztrajno. Plesalcev je kar mnogo. Četvorke je plesalo po 30 parov. O polnoči, med počitkom, se je pričelo srečkanje. Nad 80 dobitkov je bilo razdeljenih, med njimi nekaj dokaj dragocenih in krasnih. Občinstvo se je ves čas prav dobro zabavalo in vsak prisotnik se je o veselici jako laskavo izrazil. — Gasilno društvo, katero uživa malone pri vseh slojih našega prebivalstva odkrite simpatije, si je v svesti, da hodi pravo pot. Z vestnim izpolnjevanjem svojih prostovoljno prevzetih dolžnosti hoče nadalje delovati ne oziraje se na desno in na levo po geslu: Bogu v čast, bližnjemu v pomoč! Nekaternikom pa, kateri nimajo pojma o vzvišeni nalogi človekoljubja, ki bi radi s svojo fanatično zlobnostjo razrušili že 28 let obstoječi mir in red v društvu — bodi izrečeno zaničevanje.

Med postajo Dovje in Hrušica blizu stražnice št. 29 je minuli četrtek zadela kap do mrtvega brzozavnega mojstra državne železnice na progi Ljubljana-Trbiž, Jos. Frúhwirta. Prepeljali so ga potem v Ljubljano.

Na Jesenicah je umrl dne 18. t. m. praktični zdravnik in posestnik g. Franc Ks. Papež v starosti 80 let.

Predpustne veselice. Narodna čitalnica v Kranju priredi v ponedeljek, dne 1. februarja 1904 v svojih prostorih predpustno veselico z naslednjim sporedom: Novo! 1.) «Putifarjeva žena». Burka v enem dejanju, ki se vrši pri tkalcu v nekem večjem mestu. 2.) Ples. Sodeluje tukajšnja meščanska godba. Vstopnina za člane prosta. Nečlani plačajo 1 K za osebo. Začetek točno ob poldevetih zvečer. — Uradništvo c. kr. železniške postaje v Podnartu priredi v soboto dne 30. januarja 1904 v gostilni gospoda župana Pogačnika plesni venček, na katerega se uljudno vabi. Vstopnina prosta. Začetek ob 8. uri zvečer. — Telovadno društvo «Sokol» v Trziču napravi — kakor že zadnjič omenjeno — svojo prvo predpustno zabavo. Igrala se bo namesto veseloigra «Moja zvezda» veseloigra «V spanju». Pri plesu svira kranjska meščanska godba. — Kmetijska podružnica v Mošnjah priredi veselico v nedeljo, dne 24. januarja t. l. v prostorih g. J. Finžgarja na Brezjah. Spored: 1.) Predavanje družbenega ravnatelja g. Gustava Pirca glede ustanovitve mlekarne. 2.) Srečkanje, petje, prosta zabava. Pri veselici

svira radovljiška godba. Začetek ob 4. uri popoldne. — Bralno društvo «Triglav» v Radovljici napravi v nedeljo, dne 7. februarja t. l. v gostilni «pri lectarju» maškeradno veselico in šaljivo pošto. Vstopnina 50 vinarjev. Pri veselici svira radovljiška mestna godba. Začetek ob 7. uri zvečer. — Plesna veselica se vrši v nedeljo, dne 31. januarja t. l. v prostorih Jakoba Vogelnika (pri Koku) v Predtrgu. Začetek ob 6. uri zvečer. Vstop prost.

Drobiž z Gorenjskega. Prostovoljno gasilno društvo v Škofji Loki je dobilo dovoljenje za srečkanje z 2500 srečkami. — Minulo nedeljo je bil na Breznici in v okolici silen vihar, ki je napravil precej škode. Na kolodvoru v Žirovnici je vrigel ob tla gospodično poštno upraviteljico in kmetkega fanta Jožefa Revo iz Most. Slednji je na hrbtu in glavi lahko poškodovan. Vihar je pometal več opeke s streh. — Dopolnilna volitev iz tretje volilne skupine za odmerjenje osebne dohodarine v radovljiškem okraju, ki se je vršila dne 23. decembra 1903, je vsled odloka finančnega ravnateljstva razveljavljena. Nova volitev se vrši dne 1. februarja t. l.

Domača knjižnica.

Knjige «Slovenske Šolske Maticе» za leto 1903 so izšle te dni. Društveniki dobe letos po svojih poverjenikih naslednje knjige: 1. Pedagoški Letopis, III. zvezek. 2. Realna knjižnica, I. del, 3. snopič. 3. Učne slike k ljudskošolskim berilom. 4. Analiza duševnega obzorja otroškega in dušeslovni proces učenja. Vseh članov šteje «Matica» 1396, od lani se je torej pomnožilo število na 164. Z ozirom na njen velevažen pomen rečemo samo to: Naj ne bo učitelja in ne učiteljice, zlasti pa ne šole, ki bi ne bila član te za ljudsko solstvo tolikanj potrebne družbe.

Tedenski sejem v Kranju dne 18. t. m.

Prignalo se je 180 glav goveje živine, 9 telet, 90 prašičev, — ovac, — koz, 37 buš, — konj. — 50 kg: pšenice K 8.—, prosa K 7.—, ovsa K 6.25, rži K 6.50, ajde K 7.50, ječmena K 6.—, fižol ribničan K 10.—, koks K 11.—, mandalon K 9.—.

Učenca

sprejme takoj **Viljem Požgaj**, knjigovez v Kranju.

Tomazevo žlindro
znamka „Zvezda“, katero je kot najboljšo gnojilo svetovnoznano, priporoča
posestnikom travnikov in njiv
po najnižji ceni
trgovina z železnino in špecerljskim blagom
„MERKUR“ Peter Majdič
Kranj. 15—1

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)

tovarna za modroce na peresa in posteljno opravo, saloga pohištva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podoba otročjih vozičkov, naslonjačev, počivalnikov (sofa, kanape, divan) in sobno opravo 94—88

po najnižjih cenah.

Cenike s 300 podobami pošlje zastoj in poštne prosto.

Razpošiljanje točno.

Naročajte si prezanimivo knjigo

Bahovi huzarji in Iliri.

Starina slovenskih pisateljev, J. Trdina nam popisuje v tej knjigi osebe in dogodke na Hrvaškem, v oni za hrvaški narod žalostni dobi za zloglasnega Bahovega absolutizma, ko so tudi nekateri naši rojaki igrali pomenljive, pa ne vselej častne vloge. Trdina je znan izboren stilist, način njegovega pripovedovanja je zanimiv, njegov jezik v resnici naroden, bogat in izbrušen.

Kdor si hoče razširiti svoje znanje iz polpreteklosti hrvaškega in deloma tuji našega naroda ter se obenem prijetno zabavati, naj si naroči to knjigo pri založniku

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Cena broš. 3 K, po pošti 3 K 20 h.

JOSIP WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, obhajilne mize, ograje na mirodvoru, obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stólpne križe, štedilnike i. t. d. 125-34

Špecialiteta: valjični zastori (Rollbalken).

Večkrat premiano!

Glinaste peči, štedilnike, banje

za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in
dolge glinaste izdelke
v vseh barvah, tipežne in cene
priporoča prva in največja

tovarna

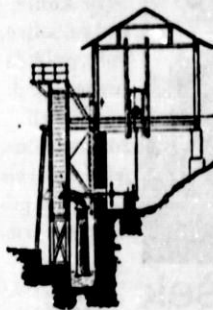
pečij in glinastih izdelkov

August Dreise

115-85

v Ljubljani.

G. Tönnies

17-84

tovarna za stroje, železo in kovino-
livarna v Ljubljani priporoča
kot posebnost žage in vse
stroje za obdelovanje lesa.

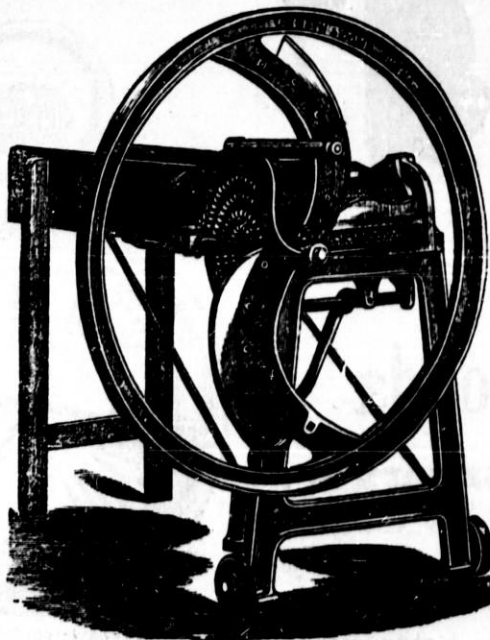
Francis-turbine osobito za
žagine naprave zvezane neposredno
z vratilom. Sesalno-genera-
torski plinski motorji, naj-
cenejša gonilna sila 1 do 3 vin-
za konjsko silo in uro.

62-45

Trgovina z železnino in špecerijskim blagom

„MERKUR“ Peter Majdič v Kranju.

Priporoča bogato zalogo
po nizki ceni, kuhinjsko
posodo, mizarstvo, klju-
čavničarsko, kovaško, zi-
darsko, črevljarsko orodje
in orodje za poljedelce,
kakor pluge, lemeža,
vile, železne brane, moti-
ke, sekire, železne grablje;
nadalje štedilna ognjišča,
nagrobne križe, vodne
žage, pile, kovanje za okna
in vrata, žico, žičnike, ka-
tranovo lepko, železno in
pocinkano ploščevino, kar-
bolinej, trsje za obljanje

stropov, vlite kotle. Ve-
liko izber slamoreznic,
plaht za vozove, železnih
peči,

Roman-in Portland-
cement, traverze,
stare, železniške
šine

šine za kolesa, podvozi
in drugo železo, sesalke
za vodnjake, cevi in vsako-
vrstno špecerijsko blago.
Zaloga svetilk, zaloga
različnih barv.

Zahtevajte 'Gorenjca'

po

gostilnah in kavarnah!

Prodajo se

popolne izdaje: Goetheja, Schillerja in Lessinga, skupaj 63 snopičev v 32. zvezkih. Vsi zvezki so broširani in skoro novi. Skupna cena 18 kron.

Naslov pove uredništvo «Gorenjca».

8-3

Vsi kmetovalci

se lahko pre-
pričajo, da je
najboljše sred-
stvo konje,
krave, telice,
vole, prašiče,
ovce i. t. d.
obdržati
zdrave, močne,
ješče in debele
če se jim pri-
mešuje h krmi

živinski prašek

iz lekarne **Piccoli**, pri Angelju, Ljubljana
Dunajska cesta.

En zavoj 1/4 kilogr. stane 50 vin., 10 zavojev 4 krone. — Zunanja naročila po povzetju.

Spoštovani gospod Piccoli, lekar v Ljubljani.

Po večletni uporabi pri svojej živini in po velikem povpraševanju od svojih znancev in družih po Vašem živinskem prahu; prišel sem do prepričanja, da je vaš živinski prah izborno zdravilo, katero bi se ne smelo v nobenem hlevu pogrešati.

Z odličnim spoštovanjem
Podgora pri Gorici, 13./VI. 1902.

And. Kocjančič.
I. 199-15

V najem se odda

imetje g. **Ad. Kreutzberger**:

1. **Mlin**, moderno urejen na Količevem, v katerem se zmelje na leto okroglo 150 vagonov žita, poleg tega je še kašarija in zemljišče.

2. **Kavarna, prodajalna** z magacini in stanovanja

16-1

v Kranju.

Več se izve pri g. Ivanu Cofu v Kranju.

Veliki požar

zamore se lahko in naglo pogasiti
samo s 13-1

Smekalovimi brizgalnicami

nove sestave, koje od desne in leve strani vlečejo in mečejo vodo. V vsakem položaju delujoče, kretanje brizgalnice nepotrebno!

Pri razstavi gasilnega orodja meseca avgusta 1903 v Pragi bila je naša tvornica R. A. Smekal odlikovana z dvema največjimi odlikovanji, in sicer: **S l. počastno diploma za izboljšanje parnih in motor-brizgalnic ter lestev in z zlato kolajno za prednosti pri ročnih brizgalnicah za nove sestave.**

R. A. SMEKAL

Zagreb

skladišče vseh gasilnih predmetov,
brizgalnic, cevi, pasov, sekiric, sesalk
in gospodarskih strojev.

H. Suttner, urar

v Kranju

priporoča svojo

izborna zalogo

ur,

zlatnine

in

srebrnine

po

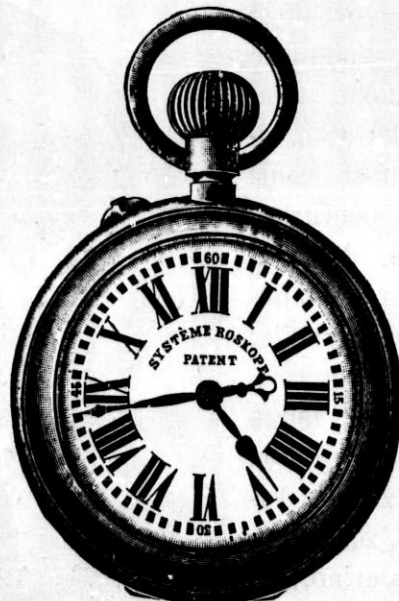
najnižjih cenah.

Ceniki zastoj in

poštine prosto.

Razpošilja se na

vse kraje sveta.

Nikelnasta anker-remont. roskopf, železničarjem dobro poznana, najtrpežnejša in natančna ura, prav fino kolesje. Pokrov stanovito bel glđ. 3'75, najfinejša znamka, glđ. 6'50. 140-31

Loterijska srečka dne 16. januarja t. l.

Gradec: 76 58 89 7 80

Posamezne številke „Gorenjca“

prodajajo po 10 vin. v

Škofji Loki gospod M. Žigon, trafika na glavnem trgu;**Radovljici** gospod Oton Homann, glavna trafika;**Javorniku** gospod Štefan Podpac, trgovec;**Bohinjski Bistrici** gospod M. Grobotek, trgovec.**Naznanjam**

da so pri meni na novo izšle **dvoje mašne bukvice** Matere božje: «Slava Marije» in «Marija, naše veselje» s silno lepimi molitvami in debelim tiskom in se dobe različno vezane. Cene so od 40 kr. do 2 gld. Dalje se dobi **Proračun s funtov na kilograme**. Priporočam se tudi za vezanje knjig. Postregel bodem vsakemu z dobrim delom in nižjimi cenami kakor vsak drugi. Kupujem tudi vsakovrstne stare knjige.

222-9

Pavel Bizjak v Kranju št. 118
zraven velikega vodnjaka.**Kadar pridete v Ljubljano**

izvolite si ogledati

v **Špitalski ulici št. 5**

moj novo urejen, bogato založen **suknen oddelek**, broječ blizu 1000 različnih vzorcev zadnjih novosti, modni kamgarn in ševijot, lovsko sukno, dosking, trikot, peruvijen i. t. d. — **Ostanke** prodajam po zelo znižani ceni. — Postrežba strogo solidna. Vzorcji na zahtevo poštnine prosto.

110 35

R. Miklauc.**„Škrat.“**

Jedini slovenski humoristično - satirični tednik, ki prinaša izključno originalne slike.

11-2

Izhaja v Trstu vsako soboto. Naročnina za vse leto 6 K, za pol leta 3 K. Posamezne številke se prodajajo po 10 vin. Zahtevajte brezplačne številke na ogled!

Ljubljanska KREDITNA BANKA v Ljubljani

Podružnica v Celovcu.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu šrebanju.

Polnovplačani akcijski kapital K 1,000.000

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Daje pred-ujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprojema v tekočem računu ali na vložne knjizice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. Promet s čeki in nakaznicami.

Slav. šolskim vodstvom

se udano priporočam za cenj. naročila šolskih tiskovin

Z odličnim spoštovanjem

Iv. Pr. Lampret, tiskarna v Kranju.

Doktor pl. Trnkócy-jev

Kranjski redilni prašek za prašiče

198-9

Londonska medalja

je dobil v Londonu Parizu, in Rimu 1903 najvišje odlikovanje **Grand Prix!**

Dalje na tisoče zahvalnih pisem, tudi uradno potrjenih. Ta redilna moka se meša med krmo že pujskom. Prašiči dosežejo največjo težo.

1 zavojček po 50 vin. se dobiva pri trgovcih,

po pošti 5 zavojčkov v glavni zalogi

Lekarna Trnkócy, Ljubljana (Kranjsko).

Uradno poverilo.

Predloženi prepis se popolnoma strinja pisanemu originalu na dopisnici, katere ima znamke za 4 flierje in 2 vinarja.

Ljubljana, tretjega oktobra edentisočdevetstoona.

(Notarski pečat.)

Ivan Piantan, c. kr. notar.

Spoštovani gospod! Moji prašiči niso žrli, tudi so bili sila revni. Slučajno sem dobil od enega mojih ljudi za poskušnjo en zavojček redilnega praška za prašiče. Človek se mora kar čuditi! Ne morem svojih prašičev dovolj krmiti, strašansko veliko požro, tako, da so se čez nekoliko dni močno izredili, hvala temu izbornemu sredstvu. Morem isto vsakemu najbolje priporočiti in ga bodem tudi priporočal.

Prosim z obratno pošto pet zavojev redilnega praška za prašiče.

Belišče, Slavonija, 31. oktobra 1900.

Z velespoštovanjem

Josip Englishch
železniški nadziralj.**Šivalni stroji in kolesa**

Tovarniška zaloga 144-30

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastoj.

Ljubljanska KREDITNA BANKA v Ljubljani

Podružnica v Celovcu.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu šrebanju.

Polnovplačani akcijski kapital K 1,000.000

Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Daje pred-ujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprojema v tekočem računu ali na vložne knjizice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. Promet s čeki in nakaznicami.

Skladišče vina

odpre s 1. februarjem 1904

v Kranju

Istrska vinarska zadruga

katera posluje že 10 let in si je pridobila tekom te dobe občno pohvalo ter priznanje za dobra in pristna svoja vina.

Klet bode v hiši Franca Kuralta.

Kdor želi imeti zdravo in dobro vino, naj pride in poskusi ter se sam osvedoči o tem.

Cene bodo primerne!

14-1

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemana za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za druge države stane K 5.60. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 K, za pol leta K 1.50. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.